

Publicerad 2013-03-31 01:18 av Sanna Mohlander

Sveket

Jag saknar dina knakande axlar,

dina ömma leder.

Jag kan inte sluta tänka på ditt tovigga hår,

dina nariga läppar, din dolda mystik.

Jag suktar efter att få känna

din hud mot min hud,

låta mina fingrar kittla dig i nacken,

se på den fjantiga barnfilmen tillsammans

som vi båda älskar

av olika orsaker.

Men du har ett nytt liv nu.

Ja, till och med ett nytt namn.

Jag vänder ner blicken.

(Kanske av skam.)

I drömmen vilade han sin panna mot min,

kysste mina kinder.

Och jag visste

att allt var förlåtet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sanna Mohlander med Poeter.se id #44181 innehar upphovsrätten